

د فساد ملي

سروري

۲۰۱۴

افغانستان په نړۍ کې، په فساد د ۳ ډېرو ککړو هېوادونو څخه یو دی.^۱ د ۲۰۱۴ م. کال د فساد د سروې په دغو موندنو کې بنسټګاري، چې د تیر کال په پرتله سرکال، د فساد په کموالي کې ښه والی نه دی راغلی. افغانستان داسې یو هېواد دی چې له لویو ننگونو سره لاس او ګریوان دی. تمه ده، چې دغه هېواد په ۲۰۱۴ م. کال کې د امنیت خوندي کولو او دولتي خدماتو د وړاندې کولو بشپړ مسوولیت په غاړه واخلي. نو په داسې یوه هېواد کې اداري فساد کولی شي، د بريالي لیرد هیلې درې وړې کړي او یا ورته کلک زیان ورسوي. اداري فساد، ټولنیز عدالت او برابری ته زیان رسوي او د بې وزله او بډایو خلکو ترمنځ را منځ ته شوی درز، نور هم زیاتوي، هغه داسې چې بې وزله خلک له دولتي خدماتو محروموي. دا کار، بلاخره دوسله والو یاغي ډلوملاتر او سیا سي ناامني زیاتوي او ټیکاکو ته زیان رسوي.^۲ پر دې سر بیره، فساد دینته زمینه برابروي چې، په ګټې (منافع) تر لاسه کوونکو موکو (فرصتونو) پسې پلټنه زیاته شي او د قانون واکمني او د جایداد د ساتنې حقونه کمزوري شي، چې دا کار د پانګونې مخه ډب کوي او اقتصادي وده او پرمختیا له ننگونې سره مخامخ کوي.^۳ پر سیا سي ټیکاکو او اقتصادي ودې د فساد ناوړه اغېزې، د فساد د طبیعي اغېزو او حجم بنسټګاري کوي او دا را په ګوته کوي، چې د فساد په وړاندې مبارزې ته کلکه اوبیرنی اړتیا ده او د افغانستان دراتلونکي لپاره ډیره مهمه ده، چې په دغې سروې کې هڅه شوي، له دغې مبارزې سره مرسته وشي.

په دغه رپوټ کې، د هېواد په کچه د فساد په اړه دافغانانو دانګیرنو او تجربو موندنې وړاندې کوي اوښيي، چې فساد په څه ډول د خلکو او ټولنو په ژوند څومره اغېز لري. له ۲۰۰۷ م. کال راهیسې، دا د خپل ډول څلورمه دوه کلنې سروې ده، چې د افغانستان د روڼتیا څار اداري لخوا تر سره شوې ده. د فساد په اړه ددغې اداري ډلومرنې سروې له خپریدو وروسته د ۲۰۱۰ م. او ۲۰۱۲ م. کال په جریان کې د فساد کچه پراخه شوي وه. دغه اوسنۍ سروې، له دې اړخه ډیره زیاته مهمه ده، چې په داسې وخت کې تر سره کیږي چې دغه هېواد له ۲ لویو پیښو او پړاوونو سره مخامخ دی: اول افغان دولت ته دواک او امنیتي مسوولیتونو لیرد او داسې لومرنې ولسمشریزې ټاکنې، چې باید له یوه منتخب ولسمشر څخه بل منتخب ولسمشر ته په سوله ییز ډول واک ولیردول شي. ددغې سروې یا پلټنې موخه داده، چې دفساد د انګیرنو او تجربو په اړه دافغانانو نظر په ډاګه کړي او له خپلو سیا سي مشرانو او دولتي چارواکو څخه د هغوی تمې په ګوته کړي.

دغه سروې په اداري فساد، لکه رشوت ورکول، خنډ جوړول او خپلوي پالو باندې ډیر ټینګار کوي. اداري فساد په خلکو باندې ډیر زیات نېغ په نېغه اغېز لري او نېغ په نېغه د هغوی مالي پېټې درندوي او دولتي خدماتو او وسایلو ته د هغوی په لاس رسي اغېز شیندي. د فساد د لویو پیښو (د سیا سي فساد او اختلاس مساعلي) ددغې سروې له چوکاټ یا کابو بهر دي او په دې پلټنې کې پرې بحث نه دی شوی.

ددغې سروې موندنې په ډېرو برخو کې وړاندې شوي دي. لومړۍ برخه په هیوا د کې د فساد عمومي تصویر ښيي. په دویمه برخه کې دفساد په اړه د اشخاصو او کورنیو انګیرني او تجربې په ګوته کوي او درېمه برخه په قضا او د پولیسو په برخو کې په موجود فساد بحث کوي.

^۱ - د روڼتیا نړیوالې ادارې رپوټ ور کړی چې په افغانستان، شمالي کوریا او سومالیا کې ورته یا یو ډول فساد بنسټګاري او په ۲۰۱۲ او ۲۰۱۳ کال کې د نړۍ ډیر په فساد ککړ هېوادونه وو. د لازياتو معلوماتو لپاره دا ویب پاڼه کتلی شئ www.transparency.org/cpi.

^۲ - هونټینګتون، سامیول پي (۱۹۶۵). په نړیوال سیا ست کې «سیاسي پرمختیا او سیا سي فساد» ۱۷ ګڼه، ۳ نمبر: ۳۸۶-۴۳۰.

^۳ - خان محمد، ایچ Khan, M. H (۲۰۰۰) اجاره، اجاره کتونکي او اقتصادي پرمختیا: په اسيا کې نظريې او شواهد. د کمریچ، خان او جومو که اس (Jomo K.S)، د کمریچ پوهنتون خپرونه کروجر ای او (Krueger, A. O.)، ۱۹۷۴، د کرایه پلټونکي یا اجاره نیونکي ټولني سیا سي اقتصاد. د امریکا اقتصادي بیاکتنه، ۶۴ ګڼه (۳): ۲۹۱-۳۰۳.

میتود (ډول) اود پلټنې تر سره کیدل

دغه څلورمه دوه کلنه سروې، دافغانستان د رویتیا څار ادارې (IWA) لخوا د ۲۰۱۳ م. کال په اگست میاشتې کې تر سره او معلومات را ټولول یې پیل شول. سیمه ییز کار او د معلوماتو را ټولول یې د ۲۰۱۳ م. کال د نوامبر په میاشت کې بشپړ شوی. ټوله (مجموع) کې ۷۷۹۸ ځواب ور کوونکي (په برا بر شمېر نارینه او ښځینه) وو سره د هیواد په گوټ گوټ کې مرکې وشوې. ځواب ور کوونکي له ۳۴ ولایتونو غوره شول. په هر ولایت کې د ځواب ور کوونکو شمیر د همغه ولایت د نفوسو په تناسب غوره شو، خو په ۱۹ ولایتونو کې په استثنايي او قصدي ډول تر ټاکل شوي نمونوي اندازې زیاتو کسانو سره مرکې وشوې. په هر ولایت کې د غوره شویو ځواب ور کوونکو، د شمیر او تفکیک لپاره لطفاً په لومړۍ ضمیمې کې د میتودولوژۍ برخې ته مراجعه وکړئ. ۲۴٪ ځواب ور کوونکي له ښاري سیمو غوره شول او ۷۶٪ نور ځواب ور کوونکي له کلیوالو سیمو غوره شول او موخه دا وه، چې د هیواد وګر پېژندنه (ډیموګرافي) پکې انعکاس ومومي.

د کلیوالو سیمو نمونې د لیرې کلیو او بانډو او ښارونو ته د نژدې کلیو ترمنځ وویشل شوي. د سروې ځواب ور کوونکي همدارنګه، د افغانانو د نفوس دتنوع (عمر، مدني حالت، ټولنیز اقتصادي وضعیت، عوایدو، سواد او قومیت) له اړخه هم په پام کې نیول شوي او د هرې برخې متناسب شمیر خلک د مرکولپاره غوره شول. د نمونې اخیستو میتود یا ډول د تصادفي نمونې اخیستو په سیستم طبقه بندي او تنظیم شوی.

هره سروې کیدۍ شي د پلویټوب له اړخه اغیزمنه شوې وي، په ځانګړې توګه، د تایید شوي پلویټوب له اړخه او داسروې هم ترې مستثنی نه ده. تصدیق شوی پلویټوب د خلکو تمایلاتو او غوښتنو ته راجع کیږي او د هغو معلوماتو را ټولولو ته وایي، چې ددوی باور تاییدوي او یا سروې کوونکي په دې باور وي چې دغه انتخابي بیا را ټول شوي او یا تفسیر شوي معلومات، دده له باور سره ټکر نه لري. دهمدې لپاره، دا امکان لري چې د ځواب ور کوونکو د فساد تجربې یا کمې رپوټ شي او یا تراندازې زیاتې وښوول شي.

پخوانۍ اغیزې د پلویټوب بله ممکنه سرچینه (منبع) ده. مخکینۍ اغیزې د ځواب ور کوونکو هغو تمایلاتو ته راجع یا ویل کیږي چې د ځوابونو له اوردې لست څخه څو د ګوتو په شمیر لومړني ځوابونه غوره شي. سره له دې، چې له سروې کوونکو غوښتل شوي، د ځواب ور کوونکو هغه ځوابونه مه لولئ چې پرانیستي پوښتنې ترې شوي او د پخوانیو اغیزو، ممکنه تاثیر په بشپړه توګه نشي رد کیدۍ یا له پامه غورځیدۍ.

ددې لپاره چې د را ټولو شویو معلوماتو اعتبار او باور پیاوړی شي، د هر متغیر د اندازه کولو لپاره مختلف شمیر شاخصونه په پوښتنې پاڼه کې ځای پر ځای شوي دي، چې مختلفو پوښتنو ته تردرې ځوابه اجازه ور کړل شوې، چې د متغیرو ډیره باوري اندازه ترلاسه شي. په دغه ډول ارزونه باندې د موندنو په اړوندو برخو کې بحث شوی او انعکاس یې موندلی.

د ۲۰۱۴ م. کال د سروې د موندنو مهم ټکي

ددغې سروې موندنې ښيي، چې د فساد په اړه د افغانانو انګیرنې او تجربې، د ۲۰۱۲ م. کال په پرتله بدترې شوي دي. په داسې حال کې چې په ۲۰۱۲ م. کال کې د فساد د سروې ځواب ور کوونکي په دې باور وو چې، فساد په افغانستان کې درېمه لویه ستونزه ده، د ۲۰۱۴ م. کال په دغه سروې کې دوی ويلي، چې فساد په افغانستان کې له امنیت وروسته دویمه لویه ستونزه ده. سره له دې، چې د فساد د کمیدو له اړخه په ځینو سکتورونو کې یوڅه پرمختګ یا ښه والی رامنځ ته شوي دي، خو ځواب ور کوونکو دغه ښه والی دقتاعت وړ نه دی بللی. ځواب ور کوونکو ويلي چې فساد د طالبانو له زیاتیدو سره مرسته کړې، خو دوی په دې کلک باور لري، چې سیاسي چارواکي په ځانګړي ډول ولسمشرګرزی ددې پوره وړتیا لري، چې له فساد سره کلکه مبارزه وکړي. همدارنګه، داسې تصور دی چې نړیوالې ټولنې هم د فساد په مخنیوي کې کمزورې کړنې تر سره کړي دي.

د فساد تجربې او په ۲۰۱۴ م. کال کې په بډو کې د ور کړل شویو پیسو اندازه زیاته شوې. سره له دې چې د دولت لخوا د دولتي خدماتو وړاندې کولو کې ښه والی راغلی او اوس د پخوا پرتله ډیر عام خلک لومړنیو خدماتو ته لاس رسې لري، خو فساد ددې لامل شوی چې دغو خدماتو ته په مساوي ډول خلک لاس رسې ونه لري. افغانان په پرلپسې ډول د دولتي خدماتو او دولتي وسایلو د تر لاسه کولو لپاره بډې ور کوي. یو زیات شمیر ځواب ور کوونکو داسې احساس کړي چې د فساد له کبله دوی دولتي خدماتو او وسایلو ته لاس رسې نه دي موندلي او یا ترې محروم کړی شوي دي.

د افغانستان په وړاندې انتقال يا دامنيتي ليرد بهير، بله را تلونكي مهمه ننگونه ده. د ۲۰۱۲ م. کال په پرتله، سرکال د ليرد د بهير په اړه په ځواب ور کونکو کې نسبتاً ډيره خوشبيني موجوده وه. ۵۰٪ ځواب ور کونکي، په دې باور وو چې حکومت به وکولى شي، په برياليتوب سره له نړيوالو ځواکونو امنيتي واک وليږدولى شي. ۴۵٪ ځواب ور کونکي په دې باور وو، چې افغان امنيتي ځواکونه به ددې وړ نه وي چې له امنيتي انتقال وروسته ډاډمن امنيت خوندي کړي. دوى د منابعو کموالی او فساد هغه ۲ لوى عوامل وبلل، چې د امنيت ټينگيدو په برخه کې کيدى افغان حکومت ورسره لاس او گريوان وي.

د ۲۰۱۴ م. کال د سروې مهمې موندنې په لاندې فرعي برخو کې خلاصه شويدي:

فساد د افغانانو لپاره دويمه لويه ننگونه ده

د فساد په اړه انگيرني او تصورات په ۲۰۱۴ م. کال کې نور زيات خراب شويدي او اوس له امنيت وروسته اداري فساد، د افغانستان دويمه لويه ستونزه بلل کيږي. د ۲۰۱۲ م. کال په سروې کې، ځواب ور کونکو ويلي وو، هغه درې لويې ستونزې چې افغانستان ورسره مخامخ دی، په لومړۍ درجه کې، ۵۱٪ ځواب ورکونکو نا امنی، ۱۶٪ ځواب ورکونکو بيکاري او ۱۳٪ ځواب ورکونکو، فساد دريمه درجه لويه ستونزه بللي وه، خو د ۲۰۱۴ م. کال په سروې کې، سره له دې چې د ورم کال په څير ۳۶٪ ځواب ورکونکو ويلي، چې فساد او بيکاري له امنيت وروسته چې ۴۵٪ خلکو لومړۍ درجه ستونزه بللي وه، لويه ستونزه ده.

په افغانستان کې د تر ټولو ډيرې زيان رسونکې ستونزې د انگيرني او تصور په اړه د اوسيدو د سيمې او جنسيت له اړخه توپير موجود دی. نارينه په مجموع کې، نا امنی او فساد ته يو په بل پسې ډيره گوته نيسي او مېرمنې بيا بيکاري د افغانستان لويه ستونزه په گوته کوي. د ۱۷٪ کليوالو اوسيدونکو په پرتله ډير ښاري اوسيدونکي (۲۰٪) په دې باور دي، چې فساد د افغانستان لويه ستونزه ده. برعکس، ډير کليوال اوسيدونکي (۴۷٪) بيا نا امنی د افغانستان تر ټولو لويه ستونزه گڼي. په داسې حال کې چې ايله ۴۲٪ د ښاري سيمو اوسيدونکي، نا امنی د افغانستان تر ټولو لويه ستونزه بولي.

1. رشوت اخيستل، د فساد ډير عام ډول دی او له ۲۰۱۰ م. کال راهيسې دوه برابره شوی

رشوت ورکول، د فساد ډير عام ډول پاته شوی او په تيرو څلورو کلونو کې د رشوت ور کولو کچه دوه برابره شوي ده. په داسې حال کې، چې په ۲۰۱۲ م. کال کې ۱۸٪ ځواب ور کونکي د ۱۲ مياشتو په بهير کې له فساد سره مخامخ شوي وو، خو د ۲۰۱۴ م. کال په سروې کې ۲۱٪ ځواب ور کونکي له فساد سره مخامخ شويدي. ۶۵٪ په سلو کې هغه کسان، چې په ۲۰۱۴ م. کال کې يې فساد تجربه کړی، يوه اندازه پيسې يې په رشوت کې ور کړيدي او پاتې نور شمير خلکو له پيسو پرته د نورو توکو رشوت ور کړيدی، لکه (د ډاليو ور کول، په خپلو پالو تکیه کول او نور).

د ۲۰۱۴ م. کال د سروې پر بنسټ، داسې اټکل کيږي چې ۱۰۵ ميليارده افغانۍ (۱۵۰،۸۳۷،۶۴۶،۱۰۵ افغانۍ = 1,942,037,448 ډالرو) سره په تيرو ۱۲ مياشتو کې افغانانو په رشوت کې ور کړيدي. په داسې حال کې، چې په مجموع کې د ۲۰۱۰ م. کال په پرتله په دغه اندازه کې ۵۵٪ (۳۰،۰۳۰،۱۷۰،۰۶۴،۴۳ افغانۍ يا 687,494,058 ډالر) زياتوالی ښکاري پر دې سربيره، د ۲۰۱۲ م. کال سروې ښيي، چې په منځنۍ کچه ۹۵۲۸ افغانۍ يا 191 ډالره هر افغان په رشوت کې ور کړي وي. په داسې حال کې، چې د ۲۰۱۴ م. کال په سروې کې ښوول شوي، چې دغه اندازه ۱۳۰۸۰ افغانۍ او يا 240 ډالرو ته لوړه شوي. پر دې سربيره، د ۲۰۱۴ م. کال په سروې کې د پام وړ ډير شمير بالغو کسانو (۳۷۰،۸۹۸) د ۲۰۱۲ م. کال د سروې په پرتله ډيرې ډډې د پيسو په ډول کې ور کړيدي.

په جغرافيو لخوا هم د رشوت د ور کړې په تجربو کې توپير موجود دی. د ښاري سيمو اوسيدونکو، په منځني ډول ۱۶۳۶۳ افغانۍ يا 301 ډالر په تيرو ۱۲ مياشتو کې په رشوت کې ور کړي دي، په داسې حال کې چې په کليوالو سيمو کې په منځني ډول ۱۱۰۷۵ افغانۍ يا 204 ډالره ډډې دي. پر دې سربيره، د ښاري سيمو اوسيدونکي، په منځني ډول لږ تر لږه (۷،۳ ځلي) پيسې په ډيره کچه په ډډو کې ور کړيدي، په داسې حال کې، چې کليوالو سيمو (۲،۴ ځلي) ډډې ور کړي دي.

2. د فساد بنسټيز کيدل، لانور هم زيات شوی دی

د ۲۰۱۲ م. کال د سروی د موندنو په پرتله، په کمیشن کارانو باندې د بډو د اخیستو په برخه کې د منځګړي په توګه تکیه یو څه کمه شویده. په داسې حال کې، چې د رشوت په معاملو کې د منځګړو په توګه په خپلوي پالو، پخوانی پیژندګلوی او په ملکي مامورینو تکیه زیاته شویده. داوسیدو سیمه دلته د رشوت په معامله کې د منځګړي په توګه کوم اغیز نه لري یانې په دې برخه کې توپیر نشته ښاري اوسیدونکي ۳۰.۶٪، ځواب ور کوونکي د کلیوالو ۲۸.۲٪ په پرتله د رشوت په اخیستو کې کمیشن اخیستونکي د منځګړو په توګه کاروي. دواړه ډلې په مساوي ډول (۱۱٪) په مشنریانو باندې د فساد په مسالو کې باور کوي.

ډیرو هغو ځواب ور کوونکو چې پیسې یې په بډو یا رشوت کې ور کړې دي، د میز لاندې معاملو باندې باور در لود او داسې یې ښووله، چې فساد بنسټیز شوی دی. یوازې یوه کمه اندازه ځواب ور کوونکي په ۲۰۱۲ م. کال کې (۱۰٪) او په ۲۰۱۴ م. کال کې ۱۴٪ ځواب ور کوونکو دا ویلي، چې دوی په دې باور نه لري چې د بډو په ور کړې سره به هغه خدمات تر لاسه کړي، چې دوی ورته اړتیا لري. په داسې حال کې چې ۳۴٪ ځواب ور کوونکو چې دهغوی کورنیو رشوت ور کړې دي، ویلي: دوی کلک باور لري چې بډي د خدماتو په تر لاسه کولو کې له دوی سره پوره پوره مرسته کولی شي. د ۲۰۱۲ م. کال سروی په پرتله، د هغو کسانو اندازه ۳٪ کې زیاته شویده چې ډیرد بډو په پایلو ډیر باور کوي، په داسې حال کې چې د هغو کسانو اندازه هم ۳٪ کمه شوې چې د بډو په پایلو کم او یا یوڅه باور لري، چې دا چاره په مجموع کې دابنډي، چې د بډو په ور کړې او په مقابل کې یې د دولتي خدماتو په تر لاسه کولو د خلکو باور زیات شوی دی.

3. قضایي ادارې او پولیس، په افغانستان دوه لویې په فساد ککړې عامه ادارې په ګوته شوي دي
(۳۴٪ ځواب ور کوونکو) ویلي، چې د سروی تر ټولو لویه برخه ده، ویلي دي، چې قضا په دغه هیواد کې تر ټولو په فساد ډیر ککړ سکتور دی. ور پسي د افغانستان د کورنیو چارو وزارت د (۲۶٪ ځواب ور کوونکو) له خولې ډیر په فساد ککړ دی او په دې پسي په درېمه درجه کې د (۲۰٪ ځواب ور کوونکو) لخوا د پوهنې وزارت کې ډیر اداري فساد په ګوته شوی. د افغانانو د تصور او انګیرنې پر اساس، قضا او د کورنیو چارو وزارت د ۲۰۱۲ کال په څیر بیا هم د هیواد ۲ تر ټولو ډیر په فساد ککړ سکتورونه دي، خو له دې سره سره د کورنیو چارو په وزارت کې یوڅه (۳٪) ښه والی په ګوته شوی. خودافغانستان د پوهنې په وزارت کې د افغانانو په نظر فساد ډیر زیات شوی دی او په ۲۰۱۴ م. کال کې یې داداري فساد له اړخه درېم ځای خپل کړی، په داسې حال کې چې د ۲۰۱۲ م. کال په سروی کې پوهنې وزارت اووم ځای خپل کړی وو، چې د پام وړ زیاتوالی پکې په ګوته شوی. ددغې سروی ځواب ور کوونکي په دې باور دي، چې د افغانستان د ملي امنیت په ادارې، د ترانسپورت، اوبو او برېښنا وزارت کې د فساد پرضد پورته شوي ګامونو مثبتې پایله درلوده او ښه والی پکې راغلی دی.

4. فساد ددې لامل شوی، چې ډیرو دولتي خدماتو لکه برېښنا، لوړو زده کړو، قضا او پولیسو ته لاس رسې له خنډ او ستونزو سره مخامخ کړي دي

د سروی ځواب ور کوونکي په دې باور دي، چې فساد په ډیرو دولتي ادارو کې ددې سبب شوی چې دولتي خدماتو ته لاس رسې محدود کړي. د بیلګې په توګه، د ځواب ور کوونکو یوه لویه برخه (۲۸٪) په دې باور دي، چې د فساد له کبله ددوی کورنی له دولتي برېښنا بې برخې شوي دي، ۱۸٪ نور په دې باور دي چې فساد لوړو زده کړو ته د لاس رسې په برخه کې ددوی مخه ډب کړې، ۱۷٪ نور په دې باور دي، چې فساد په محاکمو کې دوی له عدالت څخه بې برخې کړي دي او ۱۶٪ ځواب ور کوونکي باور کوي چې فساد پولیسو ته له لاس رسې محروم کړي دي.

له حکومتي خدماتو څخه د بې برخې والي په تړاو د خلکو انګیرنه، د ښاري او کلیوالو سیمو ترمنځ توپیر کوي. په مجموع کې ۶.۶٪ د ښاري سیمو اوسیدونکو ویلي، چې دوی د فساد له کبله له حکومتي خدماتو بې برخې شوي دي. په داسې حال کې چې ۱۷.۵٪ کلیوالو اوسیدونکو ویلي چې دوی د فساد له کبله له دولتي خدماتو بې برخې شوي دي. له دولتي خدماتو د بې برخې کیدو په اړه انګیرنه ولایتي اړخونه هم لري: (په غور، دایکنډي، بامیانو، خوست، وردګواو ارزګان) کې په لویه کچه ځواب ور کوونکو (اوسیدونکو) ویلي، چې دولتي خدماتو ته د مخنیوي په برخه کې فساد ددوی خنډ شوی دی او دوی یې ترې محروم کړي دي.

سره له دې چې ۹٪ هغو کورنیو سره چې مرکي تر سره شوي دي ویلي، چې دوی نیغ په نیغه په محکمو کې د فساد له پېښو سره مخامخ شوي دي، ۲۶٪ ځواب ور کوونکي په دې باور دي چې په محکمو د فساد دشته والي له کبله عدالت ته د لاس رسې په برخه کې فساد ددوی په کورنیو منفي اغیز پرې ایستی دی. پردې سر بیره، ۱۷٪ ځواب ور کوونکو ویلي د فساد له کبله دوی په محکمو کې عدالت ته له لاس رسې څخه بې برخې شوي دي. دابنډي چې د فساد منفي اغیزونه، یوازې په هغو خلکو منفي اغیز کړی چې په محکمو کې د ولسي لري او د عدالت په لټه کې دي، بلکې ډیرې نورې کورنی هم کیدی شي، د فساد له کبله د قضایي او عدلي خدماتو د بې برخې کیدو احساس وکړي.

5. سره له دې، چې فساد ډیره عامه بڼه غوره کړې، خو د رشوت اخیستل لاهم د ډیرو زیاتو ځواب ور کوونکو لخوا غیر اخلاقي کار بلل شوی.

سره له دې چې فساد ډیر رواج موندلی او په وروستیو څو کلونو کې ډیر زیات خپور شوی، هغه کسان چې د فساد په پېښو کې ښکېل دي او رشوت ور کوي، ډیرکله د خدماتو د تر لاسه کولو په اړه نا امید نه وي او په حقیقت کې د رشوت د ور کړې په اړه ډیر پیاوړی منفي احساس لري. ۷۷٪ ځواب ور کوونکو ویلي دي چې په فساد کې ښکېل کس ته په خپله ټولنه کې د گنهگار او منفور کس په سترگه کتل کېږي. یوازې ۶٪ ځواب ور کوونکي په دې باور وو چې فساد اشخاص، د هوښیارو او ځواکمنو کسانو په څیر بریښي. پر دې سر بیره، ۶۵٪ هغو کسانو چې ویلي و، که اړتیا وي، دوی غواړي چې خپلې گټې د رشوت په ور کړې سره خوندي کړي، وایي، کله چې دوی بدې ورکوي، نو دوی د گناه او ناسم کار د تر سره کولو احساس کوي.

داسې ښکاري چې د فساد په اړه د خلکو نظر په هغو کسانو چې په فساد کې ښکېل دي او که نه دي، اغیز در لودلی دی. ۸۹٪ ځواب ور کوونکو ویلي دي، چې دوی د رشوت د ور کړې پرمهال د ازاد لاس لرلو، عزت او ځواکمنتیا احساس کوي، او که اړتیا وه نو د خپلو گټو د تر لاسه کولو لپاره به بدې یار شوت ورکړي. برعکس، یوازې ۷۱٪ د هغو کسانو چې ویلي یې دي، دوی د رشوت د ور کړې پرمهال د گناه احساس کوي، دایي منلي چې دوی د خپلو گټو د خونديتوب لپاره بدې ورکوي.

6. د شخصي، قومي او سیاسي تړاوونو موضوع

کله چې په سروې کې پوښتنه شوې، چې په اوسني سیاسي سیستم کې د فساد ډیر عام ډول کوم دی؟ ۵۷٪ ځواب ور کوونکو ویلي چې قومي، شخصي، کورنی او گوندي اړیکې د فساد ډیر عام بنسټونه دي. دولت ته د لاس رسې په برخه کې د اړیکو او تړاوونو (د قومي او کورنی اړیکو) د اهمیت ډیریدل تر ډیره د دندې د تر لاسه کولو په برخه کې ښکاري او په دغه برخه کې ډیر کارول شوي دي. د ۲۰۱۲ کال له سروې سره پرتله، د ۲۰۱۴ کال په سروې کې د ځواب ور کوونکو یوې لویې برخې منلې، چې که ددوی دنده خوندي کيږي او یا تر لاسه کيږي نو د خپلوی په پاللو به تکیه وکړي او له دغو اړیکو به گټه پورته کړي.

د فساد ورو ورو د تر سره کولو لپاره، د قومي اړیکو کارول، په افغانستان کې کومه نوې پدیده نه ده او د ولسمشر کرزي حکومت ته یې باید نسبت ورنکړل شي. د طالبانو او مجاهدينو د واکمنۍ پرمهال هم د قومي اړیکو په پاللو ډیرې نیوکې کیدې، چې یو کس د خپل قوم یوه کس ته په نورو ترجیح ور کوي او دغه اړیکې د خلکو او دولت تر منځ د منځگري په توگه کارول کیدې. په دې توگه، قومي اړیکې دولت ته د لاس رسې په برخه کې مهمې پاته شوي دي، خو دولت ته د لاس رسې په اړه، نوی سیاسي سیستم په رسمي توگه د ډیموکراتیکو اصولو پر اساس لکه د خلکو لپاره ټولنیز عدالت، د قانون په وړاندې د ټولو د برابرۍ پر بنسټ ولاړ دی.⁴

7. فساد، په کورنی دروند مالي پېټی اچولی

تقریباً ۲۹٪ ځواب ور کوونکو ویلي دي چې په تیرو ۱۲ میاشتو کې د فساد له اړخه ددوی په کورنیو مالي پېټی د سروې دمخې مهال په څیر پروت دی، په داسې حال کې، چې د ځواب ور کوونکو لویې برخې (۵۷٪) ویلي دي، چې ددوی په کورنیو د فساد له اړخه مالي پېټی زیات شوی. هغو ځواب ور کوونکو چې ډیرې پیسې یې په ښو کې ورکړې دي، په وار وار ویلي دي چې له سروې دمخه تیرو ۱۲ میاشتو کې ددوی په کورنیو د فساد مالي پېټی زیات شوی.

د رشوت د ور کړې اوچته اندازه، د کورنیو په اورو مالي پېټی ورو درندوي. د بیلگې په توگه، ۷۷٪ هغو کسانو چې ۱۰ زره او یا تر هغه بې ډیرې پیسې په رشوت کې ورکړيدي، ۶۴٪ هغو کسانو چې د ۲۰۰۱ تر ۱۰۰۰۰ افغانیو پورې رشوت یې ورکړي او ۵۹٪ هغو کسانو چې له ۵۰۰-۲۰۰۰ افغانیو یې په رشوت کې ورکړي دي، ویلي چې ددوی په کورنیو د فساد له اړخه مالي پېټی دروند شوی.⁵ هغو ځواب ور کوونکو چې ویلي یې دي، په تیرو ۱۲ میاشتو کې د فساد له اړخه مالي پېټی ددوی په کورنیو کم شوی، دایي هم ویلي دي چې په مجموع کې د فساد اغیزې ددوی په کورنیو کې وې.

⁴ - د نوي اساسي قانون ۴ ماده کې راغلي چې ددغه هیواد ټولو وگړو ته د افغان په کلیمه اطلاق کېږي یا ویل کېږي، په داسې حال کې چې په ۶ مه ماده کې ټینگار شوی چې ټول قومونه او خلک سره برابر دي او دولت ته لارښوونه کوي چې ټولو خلکو ته متوازن او برابر خدمات وړاندې کړي.

⁵ - د ۱۸ او ۲۱ پوښتنې د جدول بندۍ پر اساس.

دکلیوالو (۵۶٪) اوسیدونکو په پرتله ډیرو ښاري اوسیدونکو (۶۱٪) ویلي دي، چې د فساد له اړخه مالي پېټی ددوی په کورنیو په تیرو ۱۲ میاشتو کې زیات شوی دی. همدارنگه، د کلیوالو سیمو په پرتله ډیرو ښاري اوسیدونکو دا انگیرنه در لوده، چې فساد په هیواد کې لویه ستونزه ده. ۶۵٪ هغو ځواب ور کوونکو چې زده کړې یې کړي (له لیسي او یا له پوهنتون څخه فارغ دي) په دې هم ټینګار کوي، چې د فساد یا رشوت د ور کړې له درکه ددوی په کورنیو پېټی زیات یا دروند شوی، خو ۵۴٪ هغو کسانو چې لومړنۍ زده کړې یې کړي دي او یا نالوستي دي، دا خبره کړې ده. دلایل یې کیدی شي دا وي، چې ډیر لوستي ځواب ور کوونکي له حکومتي ادارو سره د ښکیلتیا پرمهال له تاوتریخوالي سره د مخامخ کیدو په حالت کې تر ډیره، له قانون او خپلو حقونو څخه خبر دي.

8. فساد د دولت مشروعیت ته زیان رسوي او داسې ښکاري، چې یاغیانو ته د سونګ توکو سبب ګرځي

په ۱۹۵۰ مو او ۱۹۶۰ مو کلونو کې د سیا سي بي ثباتیو خپریدو ته په کتو سره سمیوول هانتینګتون په خپل لومړني اساسي کار (څیرنه) «سیا سي پرمختیا او سیاسي فساد» کې په دې بحث کړی، چې فساد د «سیاسي فساد» د بنسټونو د له منځه تلو، د کرکیچ د رامنځ ته کیدو، دوسله والو ډلو د راپیدا کیدو او بغاوت د زیاتیدو زمینه برابروي. ⁶ په ۲۰۱۴ م. کال کې، شاوخوا ۳۵٪ ځواب ور کوونکي همدارنگه په دې باوري دي، چې فساد، طالب وسله وال خوځښت ته اسانتیا برابروي. په ډیرو نا امنو ولایتونو کې ځواب ور کوونکي په مجموع کې ډیر زیات بدبینه دي او په دې نظر دي، چې فساد د طالبانو د پراختیا سبب ګرځي. په فراه، ارزګان، دایکنډي، لوګر، ننګرهار، کنړ او بدخشان کې خلک تر ډیره په دې نظر او باور دي، چې د فساد شتون د طالبانو د پراختیا لامل ګرځي.

ښاري او کلیوالي سیمې په دې تر او چې فساد د طالبانو د پراختیا لامل ګرځي، سره ورته او یو شان نظر لري، خو تر نارینه وو ښځې ډیرې په دې باور دي، چې فساد د طالبانو له پراختیا سره مرسته کوي. هغه کسان چې ډیرې زده کړې لري، تر ډیره په دې نظر دي، چې په دولت کې د فساد شتون د طالبانو د حضور د پراخیدو لامل کیږي. ⁷

9. له فساد سره مبارزه: تمه کول پي‌خايه ده

له اداري فساد سره د مبارزې په برخه کې د دولت د کړنو کچه ټیټه ښوول شوي. نسبتاً کمه سلنه ځواب ور کوونکي (۲۷٪) په دې باور دي چې حکومت له فساد سره د مبارزې په برخه کې کافي کار تر سره کړیدی، سره له دې چې په دغه برخه کې د ۲۰۱۲ م. کال په پرتله یوڅه ښه والی راغلی، هغه مهال ۲۲٪ خلکو د حکومت له مبارزې رضایت ښوولی وو. د همدې لپاره د ځواب ور کوونکو لویې برخې (۶۷٪) د فساد په وړاندې د حکومت په روانې مبارزې رضایت نه دی ښوولی. په مجموع کې، د ښځو په پرتله نارینه د فساد په وړاندې د حکومت په مبارزې ډیرې نیوکې لري. په مقایسوي ډول، د نارینه وولویه برخه (۶۷٪ د ۶۳٪ ښځو په پرتله) په دې باور دي چې حکومت له فساد سره د مقابله په برخه کې کافي څه نه دي تر سره کړي.

10. داسې ښکاري، چې نړیواله ټولنه له فساد سره د مبارزې په برخه کې، ډېره ژمنه نه ده

په مجموع کې، افغانان، په افغانستان کې له فساد سره د مقابله په برخه کې د نړیوالې ټولني د ژمنو په اړه ډیر خوشبین، نه دي. سره له دې چې د ۲۰۱۲ م. کال په پرتله، په دغه برخه کې یوڅه ښه والی راغلی دی، په ۲۰۱۴ م. کال کې یوازې ۳۶٪ ځواب ور کوونکي په دې باور دي، چې نړیواله ټولنه له فساد سره مبارزې ته ژمنه ده، چې په افغانستان کې له اداري فساد سره مبارزه وکړي. په همدې ډول، ۳۶٪ ځواب ور کوونکي په دې باور دي، چې نړیواله ټولنه له اداري فساد سره د مبارزې په برخه کې ناچیزه ژمني لري، په داسې حال کې چې پاتې نورو ځواب ور کوونکو په دې برخه کې څه ونه ویل او له ځواب ور کولو یې ډډه وکړه. پر دې سر بیره، ۳۲٪ ځواب ور کوونکو ویلي دي، چې نړیواله ټولنه د صادقو او پاکو سیمه ییزو چارواکو ملاتړ نه کوي. دباور دا ډول کموالی کیدی شي، په هغې انگیرني یا نظر سره لاپیاوړی شي، چې فکر کیږي، نړیوالې ټولني د فساد په وړاندې غږ نه دی اوچت کړی. د ځواب ور کوونکو ښایسته لوی اکثریت (۷۱٪) ویلي دي، چې دوی تر اوسه نه دي اوریدلي، چې نړیوالې ټولني دې په افغانستان

⁶ - هانتینګتون، سمیوول پي (Huntington, Samuel P) (1965) په نړیوال سیا ست کې «سیاسي پرمختیا او سیا سي فساد» والییم 17, No. 3: 386-430.

خان محمد ایچ (Khan, M. H., 1995) «په ضعیفه دولتونو کې د دولت ناکامي: د نوي سياسي دود د تعريف انتقادونه». په: هریس، هانتنر، جی او لیوویس، سي. نوی بنسټیز اقتصاد او دریمي نړی پرمختیا» لندن روتلیج.

خان محمد ایچ، - Khan, M. H., 2005 - «مارکیټونه، دولتونه او ډیموکراسي: پیټرون-د مشتریانو شبکې او مخ پر ودې هیوادونو کې ډیموکراسي» ډیموکراسي رامنځ ته کول، 12 (5): 705-25.

⁷ - د ۶۰ می او ۹۲ می پوښتنې جدول بندي.

کې د فساد په وړاندې خپل غږ اوچت کړی وي. او هغو نورو کسانو چې د فساد په وړاندې یې د نړیوالې ټولني غبرگون اوریدلی، تر ډیره په دې عمومي باور دي، چې نړیواله ټولنه غواړي د فساد په وړاندې مبارزه وکړي. ورسره جوخت، دغه ډله ځواب ورکونکي تر ډیره غواړي ووايي، چې نړیوالې ټولني د صادقو او پاکو سیمه ییزو چارواکو ملاتړ کړی دی.

11. ځواب ور کوونکي، د فساد په وړاندې د مبارزې فردي ژمنې هم ښکاري، چې ډیرې پیاوړې نه دي

د ځواب ور کوونکو لوی اکثریت (۹۵٪) ویلي دي، چې دوی به داسې کس ته رایې ورنکړي، چې د دوی په باور په فساد کې وي. یوازې ۲٪ ځواب ور کوونکو ویلي، چې دوی به د پام وړ رایې او همدغه ډول شخص ته به هم رایې ورکړي. په ښاري سیمو کې ۹۶٪ او په کلیوالو سیمو کې ۹۴٪ خلکو ویلي دي، چې دوی نه غواړي داسې سیاستوال ته رایې ورکړي چې په فساد کې وي. پر دې سربیره، د ځواب ور کوونکو یوې لویې کتلې (۶۳٪) ویلي دي، چې که دوی ته کومه موکه هم برابرې شي، نو دوی به د رشوت له لارې خپلې گټې خوندي نکړي. همدومره شمیر ځواب ور کوونکو په ۲۰۱۲ م. کال کې هم ورته نظر ورکړی وو. داسې هیله شته، سره له دې چې له ۲۰۱۲ م. کال راهیسې فساد ډیر شوی دی، د ځواب ور کوونکو لوی اکثریت دې ته ترجیح ورکوي، چې د خپلو گټو د تر لاسه کولو لپاره ډډې ورنکړي. یوځل بیا په ښاري سیمو کې ډیر خلک (۶۹٪) د کلیوالو سیمو په پرتله (۶۱٪) ویلي، چې دوی د خپلو گټو د خونديتوب لپاره د رشوت ور کول رد کړيدي.

12. داسې ښکاري، چې فساد، د لېږد بريالی ترسره کیدو او امنیت ته زیان رسوي

تقریباً د افغانستان اکثریت یا پوره نیمایي وگړي (۵۰٪) د لېږد د بهیر په بریا او د افغان امنیتي ځواکونو په وړتیا او باور لري، چې وپه کولی شي، د هیواد امنیتي مسوولیتونه په خپله غاړه واخلي. د همدې لپاره، د ځواب ور کوونکو یو لوی اکثریت (۳۵٪) د بريالي لېږد د بهیر په اړه بدبیننه دي او پاتې ۱۵٪ په دې سم نه پوهیږي، چې ایا د لېږد بهیر په بريالی او که بريالی نه وي. هغه خلک چې په ښاري سیمو کې اوسېږي (۵۸٪) یې د لېږد د بهیر د بريالي ترسره کیدا په اړه خوشبیننه دي، په داسې حال کې، چې دا سلنه په کلیوالو سیمو کې ۴۷٪ ده.

هغه کسان چې د بريالي لېږد په اړه شک لري، د د لیل په اړه یې پوښتنه ترې شوي، چې ولې دوی داسې فکر کوي، چې افغان امنیتي ځواکونه به ونه توانيږي، چې د بهرنیو ځواکونو له وتلو وروسته، په یوازې سر امنیت خوندي او ډاډه کړي؟ په دغو ځواب ور کوونکو کې ۲۲٪ د منابعو کموالی او ۲۱٪ نورو فساد هغه دوه مهم عوامل بلل، چې د افغان امنیتي ځواکونو وړتیاوو ته زیان رسوي او هغوی به ونشي کولی، چې د هیواد امنیت خوندي کړي.

13. د افغانستان د راتلونکي په اړه، په موجودې خوشبیني د فساد له اړخه د خلکو د انگیرني ممکنه اغېز

د ځواب ور کوونکو اکثریت داسې ډاډمن باور نه لري، چې د ۲۰۱۴ م. کال د ولسمشرۍ ټاکنې به ددوی ژوند ښه کړي. یوازې ۴۳٪ ځواب ور کوونکي له دې درکه خوشبیننه وو، په داسې حال کې چې ۱۲٪ نور په دې باور دي، چې ټاکنې به ددوی ژوند لا پسې خراب کړي، ۱۹٪ نور په دې باور دي، چې ټاکنې به ددوی په ژوند کې کوم بدلون رانه ولي او ۲۵٪ نور په دې پوره نه پوهیږي، چې د ۲۰۱۴ م. کال د ولسمشرۍ ټاکنې به ددوی په ژوند خاص اغېز وکړي. هغه ځواب ور کوونکي چې باور کوي، حکومت د فساد په وړاندې مبارزې کې کافي هڅې کړي دي، ۴۷٪ دي او د هغو کسانو شمیر چې برعکس فکر کوي (۴۱٪)، دې دوی داسې فکر کوي، چې د ولسمشرۍ ټاکنې به ددوی ژوند ښه کړي.

د سروې د موندنو پر بنسټ، د عمل لپاره سپارښتنې

د افغانستان د روڼتیا څار اداره (IWA) د سروې د موندنو، د روڼتیا څار ادارې د عدالت غوښتنې د کار او پلټنو پراساس، لاندې سپارښتنې کوي:

- له فساد سره د مبارزې په برخه کې معلوماتو ته لاس رسې، ډیر زیات مهم دي. د افغانستان حکومت باید یوه داسې قانوني اداره رامنځ ته کړي، چې د افغانستان د اساسي قانون د ۵۰مې مادې پر بنسټ معلوماتو ته د خلکو لاس رسې اسانه کړي. افغان حکومت او پارلمان باید د قانون یوه داسې طرحه رامنځ ته کړي، چې معلوماتو ته د خلکو لاس رسې منظم کړي. د افغانستان حکومت او مدني ټولني دواړه باید، خلکو ته دا پوهاوی ورکړي، چې معلوماتو ته لاس رسې، ددوی حق دی.

- دافغانستان د سياسي ثبات لپاره دامنيت اهميت او عدالت ، په قضايي سيستم او پوليسو کې د فساد د مخنيوي لپاره اړتيا ده چې دغه چاره د حکومت په لومړيتوبونو کې ځای پرځای شي .
- د محکمو د بهير په څارنه او کتنه کې د مدني ټولنو او عامو خلکو گډون بايد وهڅول شي . حکومت بايد د محکمو د بهير د کتنې لپاره د مدني ټولنو بنسټيز ته اسانتياوې برابرې کړي او مدني ټولني بايد په دې اړه مسوولانه کړنلاره غوره او منظمه برخه پکې واخلي .
- اوږدې او پېچلي بيروکراتيک پروسيجرونه، په دولتي ادارو کې د فساد لامل شوي دي. د اداري چارو او پروسيجرونو ساده کول او اغيزمن کول، د دولتي وسايلو او خدماتو د تر لاسه کولو او د جزوي رشوت د مخنيوي او کميدو په برخه کې خورا مهم دي. دا چاره ، همدارنگه خلکو ته ددې موکه برابروي، چې د دولتي خدماتو د تر لاسه کولو لپاره له کميشن کارانو کار اخيستل کم کړي او له بلې خوا به دا چاره، په دولت کې فساد هم کم کړي .
- د بيروکراتيکو او پېچلو پروسيجرونو او ددغو پروسيجرونو او تگلارو په اړه د خلکو د معلوماتو کموالی د رشوت د پيښو او د فساد د نورو ډولونو له پراخوالي سره مرسته کوي. د اداري کارونو د کړنلارو په ساده والي سربيره ، د بيروکراتيکو تگلارو په اړه خلکو ته د معلوماتو ورکول، بايد د رسنيو او د عامه پوهاوي د پروگرامونو له لارې زيات شي.
- يوه داسې تېليفوني کرښه او يا سيستم بايد رامنځ ته شي، چې خپلواکه او د باور وړوي، چې د عامه خدماتو کارونکي، کيدی شي ملکي مامورينو ته د رشوت د ورکړې رپوټ پرې ور کړي . ددغه ډول يوې کرښې شتون ، پر حکومت باور زياتوي. حکومت بايد په کلکه سره ، د فساد د پېښو د هغو رپوټونو پلټنه وکړي چې د خلکو لخوا ور کړل شويدي. پر دې سربيره دې، له فساد سره د مبارزې او په دغه بهير کې د عامو خلکو د گډون لپاره فاسد چارواکي تر عدلي پلټنو لاندې ونيول شي او محکمي ته دې واستول شي .
- په مجموع کې د اقتصادي پرمختيا او ودې لپاره د پانگوني په موخه د ځمکې د ورکولو اهميت ته په کتو سره، په دغه سکتور کې د فساد مخنيوی ډير اړين دی . د ځمکې د ثبتولو او تر لاسه کولو يا ليريدلو او د اړوندو حکومتي ادارو د مسووليتونو روښانه کولو ته ډيره اړتيا ده . د حکومتي ادارو او چارواکو لخوا د ځمکې د ویشلو او ليريدلو چارې بايد رڼې او شفافي وي .
- فساد د دولتي چارواکو لخوا د غير مشروع پانگې د راغونډولو زمينه برابروي . پر همدې بنسټ، د فساد دکمولو لپاره د عامه خدماتو د چارواکو د پانگو د ثبتولو او په ډاگه کولو يا وخت په وخت خپرولو چاره بايد د تفتيش د عالي ادارې لخوا جبري وي. د عامه خدماتو د چارواکو د پانگې او عوايد ، په مشخص ډول د هغو کسانو چې د فساد امکان يې په ادارو کې ډير دی، بايد په منظم ډول سره وارزول شي او په دې اړوند ټول معلومات دې د خلکو لپاره خپاره شي .
- هغه ادارې چې فکر کيږي، ډير فساد پکې دی، بايد ترې وغوښتل شي، چې د فساد دمخنيوي او کميدو لپاره کلک گامونه پورته کړي . د افغانستان حکومت او تر ټولو زيات مهم افغان پارلمان ، بايد د فساد دمخنيوي او کمولو لپاره ددغو ادارو کړنې وڅاري. د تفتيش عالي اداره، بايد په دغو ادارو کې د څارنې او ښه والي د راتلود چارو د څارنې مشري واخلي .
- د تفتيش عالي اداره بايد په ټولو حکومتي ادارو کې له فساد سره د مبارزې لپاره لومړيتوبونه وټاکي ، چې پر بنسټ يې د هيواد خلکو ته په هغو ادارو کې مهم لومړني دولتي خدمات او وسايل برابر شي ، چې د فساد له کبله لاس رسې ورته ستونزمن دی ، لکه پوليس او قضايي ادارې.
- په مجموع کې ، فساد د دولت مشروعيت او سياسي ټيکاو ته زيان رسوي او له مخالفو وسله والو ډلو سره د ملاتړ زمينه برابروي . په هر حال، په ځينو ادارو کې د فساد شته والی، داسې ښکاري چې ډير منفي اغيز در لودلی دی. په دغو ادارو کې له فساد سره د مبارزې لپاره د يوه اغيزمن پروگرام را منځ ته کول بايد د حکومت لپاره تر ټولو مهم لومړيتوب وي .

- فساد، ولایتي ابعاد (اړخونه) لري او د سیمې او ولایتونو په کچه یې انگیرني مختلفي دي. په هغو ولایتونو کې چې بنسټي، فساد پکې ډیر خپور شوی او وضعیت یې خراب کړی، باید مبارزې ته پکې لومړیتوب ورکړل شي .
- فساد، پانګوالو ته ددې زمینه برابروي چې د پانګونې، تولید او اقتصادي فعالیتونو پرځای کرایي او لنډمهالي سوداګریز کارو بار (rent-seeking) له لارې پانګه را ټوله یا تر لاسه کړي . په لویو تړونونو کې د رویتیا د رامنځ ته کولو او ښه کیدو او خلکو ته په دې اړه د اړوندو معلوماتو د ور کولو له لارې، حکومت باید د پانګوالو تر سره کړو محاسبو ته بدلون ور کړي او د لنډمهالي راکړې ور کړي یا سوداګری پرځای حکومت باید په صنعتي او د کرکيلي په سکتورونو کې د پانګونې لپاره هڅونکي طرحې او مشورقات برابر کړي .
- نړیواله ټولنه باید د صادقو او پاکو دولتي چارواکو د ملاتړ له لارې داسې کلکې ژمنې په ډاګه کړي چې غواړي له فساد سره مبارزه وکړي. پردې سر بیره، هغو ادارو ته دې د مکافاتو په ډول نوره بودیجه ور کړي او ملاتړ دې وکړي، چې فساد پکې کم دی او یا یې له اداري فساد سره ښه مبارزه تر سره کړیده .
- فساد داسې بنسټي چې د امنیتي انتقال د بریالي کیدو او د افغان امنیتي ځواکونو لخوا د امنیت د ټینګولو په اړه د شک دویم لوی دلیل دی. حکومت باید د نا امنی او فساد د مبارزې او داخلي مقابلي درناوی وکړي اوله فساد سره مبارزې ته د دملي امنیت د لومړیتوب په سترګه وګوري .
- سره له دې چې فساد ډیر زیات خپور او پراخ شوی دی ، خو بیا هم د هیواد لوی اکثریت خلک دغې پدیدې ته د یو غیر اخلاقي کړنې په توګه ګوري .حکومت او دمدني ټولنو ډلې باید سره متحدې شي او داسې اخلاقي بحثونه دې پیل کړي، چې د فساد دمنفي اغیزو په اړه د عامو خلکو پوهاوی ډیر شي.له فساد سره د مقابلي په برخه کې مذهبي پوهان ، روحانیون او دیني عالمان د یوه مهم بنسټ په توګه ډیر اغیزمن بلل کيږي،نو پر همدې بنسټ، باید حکومت دغه دیني عالمان را وغواړي (دعوت دې ور کړي) چې د فساد په اړه د خلکو د پوهاوي په برخه کې خپله ونډه تر سره کړي .پردې سر بیره دې، د فساد د مخنیوي لپاره فردي هڅې راجلب کړي .
- د فساد د مخنیوي ، مبارزې او ددغو سپارښتنو د بریالي عملي کیدو لپاره قوي سیاسي اراده او د سیاسي مشرانو او دولتي چارواکو لخوا په دې برخه کې د ژمنې کول ډیر اړین دي.د بیلګې په توګه،که د حکومت په مشرتابه کې پیاوړې سیاسي اراده موجوده نه وي ، د بیروکراتیکو کړنلارو او پروسیجرونو ساده کول،د فساد د پېښو د رپوټ ورکولو لپاره عامو خلکو ته د یوې تیلیفوني کړنې یا اداري را منځ ته کول او د دولتي چارواکو د پانګې او شتمنی ثبتول فساد نشي کمولی او حکومت نشي کولی، چې له فساد سره دمخنیوي او مبارزې په برخه کې له دغو ګامونو څخه ښه ګټه پورته کړي .